

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci na KTF UK

Baccalaureandus: JUDr. Milan Závurka, Ph.D.

Téma práce: Právní postavení Suverénního řádu Maltézských rytířů

Rok předložení: 2009

Autor, zkušený právník, který již prokázal schopnost vědecké práce dosažením vědeckého titulu PhD. a který se právnímu postavení maltézského řádu věnuje vícero let, logicky koncizně rozčlenil svou práci do tří částí.

V první části (1) podává nezbytný historický přehled dějin řádu maltézských rytířů (diferencovaně ve světě /1.1/ a v českých zemích /1.2/), bez něž by bylo sotva možno pojednat o vlastní stati.

Druhá část (2) pojednává o právním postavení maltézského řádu v současnosti.

Konečně třetí část práce (3) se zabývá právní suverenitou řádu ve všech typech právních systémů, v nichž otázka právního statusu, resp. suverenity řádu připadá v úvahu: tedy v právu kanonickém (3.1), v mezinárodním právu veřejném (3.2) a v národním (v tomto případě českém) právu, kde nalezla výrazu v diplomatických stycích obou subjektů podle vídeňské konvence z roku 1961.

Práce dále obsahuje úvod, závěr, výkaz bibliografie, pět příloh a české i anglické resumé. Je opatřena přiměřeným poznámkovým aparátem a má celkem 33 číslovaných stran (65 191 znaků včetně mezer a poznámek).

Autor při zpracování práce použil většinu hlavních českých publikací vzhledem k danému tématu (překvapivě neuvádí oficiální publikaci „Suverénní řád Maltézských rytířů v historii a současnosti“, Praha 1993). V této souvislosti by se mu dalo vytknout, že Kodex kanonického práva vykazuje mezi literaturou, a nikoli mezi prameny; dále že v použitých pramenech neuvedl řádové stanovy („Verfassung des Souveränen Malteser-Ritter-Ordens: Hospital-Orden vom hl. Johannes von Jerusalem genannt von Rhodos genannt von Malta“, Řím 1961), ačkoli s nimi nepochybně musel pracovat (viz např. s. 13 práce).

Z práce je patrný zájem, který baccalaureandus vůči zadanému tématu má a který přitom nijak nevyklučuje potřebný vědecký odstup. V oddílu 3.3 považuji za nepřiměřené tvrzení, že restituce diplomatických styků na nejvyšší úrovni byl plodem modu vivendi, který autor nepřesně označuje jako konkordát. Zajímavá je tzv. teorie omezené suverenity, kterou autor na řád aplikuje (zde lze vzpomenout Brežněvovy „doktríny omezené suverenity“, ale i současných analogických koncepcí v souvislosti s procesem etatizace Evropské unie). Práce má objektivně vysokou úroveň, kterou poněkud narušují četné překlepy v textu.

Závěr:

Autor uchopil zadané téma lege artis a při jeho zpracování opětovně prokázal svou způsobilost k vědecké práci. Práci proto rád doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji stupněm „výborně“.

V Praze dne 19. 12. 2009

Prof. JUDr. Antonín Hrdina, DrSc.,
vedoucí práce